

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVIII. Ventilabrum in manu ejus, & purgabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igne inextinguibili. Luc.
3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

placet, quàm formidabilis sit pœna, quæ illis imminet? *His, qui sunt in contentione*, uti sunt hi, tam avidi litium, & qui non acquiescunt veritati, quæ est doctrina Christi, credunt autem iniquitati, quæ est doctrina mundi: *ira & indignatio, ira ex parte*

DEI, qui illos damnabit, ira ex parte ipsorum, qui damnati se ipsos odio exardescunt magis placabili, quàm unquam habent adversus ullum inimicum.

Rom. 1.

XVIII.

Ventilabrum in manu ejus, & purgabit aream suam, & comburiet triticum in horreum suum, paleas autem comburet igne extinguibili. Luc. 3.

1. **C**onsidera Dominum, quem hoc loco vides in habitu tam peregrino, & qui ruri magis quàm civitati conveniat, alium non esse quàm **JESUM** Christum in personâ Judicis. Ventilabrum, quod manu præfert, instrumentum est oppidò vile, quis neget, quia revera aliud non est quàm pala, quâ ventilatur granum, cum in areâ est. Sed etiam instrumentum, quod plurimum significat. Indicat enim potestatem Judicalem, quam habet separandi Electos à Reprobis, atque adeò instrumentum, quod plus valet, quàm sceptrum quodcunque Regium. Adora humili reverentiâ tuum Dominum, dum is tibi sub tali habitu se representat, & illi te comenda; quia si unquam non reverentiâ duntaxat sed horrore impleri te oportet, tunc est, cum illum aspicias in formâ Judicis. *Quis poteris cogitare diem adventus ejus?* Mal. 3. v. 3.

2. Considera rationem, ob quam dicitur esse *Ventilabrum in manu*. Ratio est, ut significet Judicium testatem ad se pertinere, sibi esse venire. *Pater omne judicium dedit* Jo. 5. v. 22. ad eum pertinet **DEUM**, illi convenit ut hominum eum pertinet ut **DEUM** oblatum proprium sapientiæ, quod licet ad constituendum Judicium factum etiam requiratur Potestas, quæ necessaria sit ad tenendos, ad dos, & puniendos reos, & requiritur etiam Bonitas, ut quæ omnem iniquitatem excludit de studio partium, & ritidine, fraude, injustitiâ; illæ dotes geminæ potiùs supponendæ sunt in iudice ante judicium. Sapientia quæ denominat actum judicandi, & bonitas, ut sic dicam, tribuendo formam, *Judex sapiens judicabit populum* Eccl. 10. Et ipsi convenit ut hominum vel, ut meliùs dicam, ut hominum

namo tribus ex capitibus. primo ob
 dignitatem, quam habet cum his, qui
 sunt iudicandi. cum videatur debere
 bonis gratias accipere, & tolera-
 bilis iudicium, si iudicentur ab homi-
 ne ipsius simili. & ideo a priori ad usur-
 pandam misericordiam, ubi usurpari
 illa possit. Secundo quia in iudicio
 universali inire venire debet universa-
 litate resurrectio corporum, quæ ipsi tan-
 quam homini servatur: siquidem uti
 Pater agente Christo ut DEO quotidie
 per gratiam suscitatur animas, ita eodem
 agente ut homine illo supremo die e-
 rit corpora suscitaturus est. Tertio
 quia æquum esse videtur, ut, quor-
 que iudicandi sunt, iudicem suum
 cernant oculis. horum verò plurimi
 illam cernere non poterunt in formâ
 DEI, cum mali futuri sint, restat ergo
 ut illi videntur in formâ hominis. &
 hoc est, quod Christus ipse indicare
 voluit, cum dixit: *Pater dedit ei pote-
 statem iudicium facere, quia filius homi-
 nis est.* Jo. 1. Adde, quod et si pro-
 pria esset hæc potestas tot alijs titulis,
 tam tamen meruit, quasi propria non
 esset, tunc maxime, cum tantâ humili-
 tate se in terrâ instar Rei haberi voluit.
 & ideo æquum est eum ab omnibus
 videri gloriosum considerare in Tribu-
 nali supremo Universi magnam illum
 Dominum, qui modicam probrosi
 tractus fuit ad tribunalia infima, &
 condemnatus à tribunalibus iniquissi-
 mis. Gaude cum ipso ob honorem
 tam sublimem, quem referet illo die
 ultimo, & quia tunc frustra erit ante
 illius thronum prosterni ad imploran-

dam clementiam, id nunc ago, quando
 non est iudex sed Advocatus. noli
 cunctari, vides enim ut jam est *Venti-
 labrum in manu ejus.* quod quid aliud
 designat, quam ejus usum propediem
 futurum? *Ecce venio cito, & merces
 mea mecum est, reddere unicuique secun-
 dum opera sua.* Apoc. 22. v. 12.

3. Considera, quo sine Dominus
 ventilabrum jam manu teneat, nempe
 ad purgandam aream. *Ventilabrum
 in manu ejus, & purgabit aream suam.*
 Hæc Area ejus est Ecclesia, Area, quia
 in eâ boni miscentur malis, quemad-
 modum in areâ triticum cum paleâ re-
 peritur. Sua est, quia probè nôsti,
 quanti ipsi steterit: nempe omni suo
 sanguine: *Aquisivit sanguine suo.*
 Act. 20. v. 28. Ne putes proinde, cum
 aream dici audis, Ecclesiam rem esse
 modicam. Vastissima est, & majora
 famet incrementa in fine mundi, quia
 toto orbe diffundetur. Non idcirco
 omnes homines complectetur, sed eos
 tantum, qui professi sunt veram fidem,
 hoc est, fidem Christi. idolorum cul-
 tores, Tartari, Turci, Hebræi proter-
 vi non spectant ad aream, & idcirco
 propriè dici nequit pro illis esse venti-
 labrum. Verum equidem est omnes
 pariter coram iudice apparituros:
Congregabuntur ante eum omnes gentes.
 Mat. 25. v. 32. sed non omnes pari mo-
 do ab illo iudicabuntur. Omnes pa-
 riter apparebunt coram iudice, quia
 cum ille pro omnibus sanguinè suam
 fuderit, æquum est, eum ab omnibus
 videri, cognosci, coli, & adorari, ve-
 lint, nolint. *Omnes gentes venient, &
 adorabunt eum.*

adorabunt in conspectu tuo, quoniam iudicia tua manifesta sunt. Apoc. 15. v. 4. sed non omnes pari modo iudicabuntur, quia contra infideles, qui non spectant ad aream, procedetur, uti more militari fit cum hostibus manifestis, viâ summaria, non disceptando mortis sententiam, tanquam notissimam cuuctis, sed fulminando. *Qui non credit, iam iudicatus est.* Jo. 3. Processus plenus, accuratus, & ex formâ iudicii instituetur circa eos, qui spectant ad aream. *Purgabit aream suam.* & hoc erit ventilare paleas: quippe infideles non tam palea sunt, quam spina, quæ recta & quamprimum damnantur ad ignem. *Legnum aridum in eremo.* Eccl. 6. v. 1. Tibi verò quid proderit non fuisse spinam, si palea fueris? te quoque expectat ignis tanquam pabulum suum.

4. Considera, quam ob causam boni fideles à Christo comparati sunt tritico, mali verò paleis. Boni comparati sunt tritico ob copiam fructus, quem producant, reddendo aliquando centum pro uno, ob substantiam, soliditatem, salubritatem, quia ab ipsis, si rite perpendas, dependet conservatio Universi. Mali comparati sunt paleis ob pallorem, qui in ipsos redundat è livore suo interno, ob siccitatem avaritiæ, ob sterilitatem acediae, ob inconstantiam levitatis, quæ illos ad omnem auræ flatum facit flexiles. Isti in præsens misceantur cum illis, quia Dominus potuit equidem facere, ut triticum in agro suo sine paleâ cresceret, sed noluit. Voluit potius tanquam

summus artifex eruere de tritico, quàm illud non permittere. ne malos non plurimum prodentis hoc ipso, quòd illis esse vellet. Imò profuit maxime, quia sint alia, occasionem illis præbent, tantò sunt magis humiles, modesti, quæ est magna proceritas, quam palea afferit tritico, gravat. Cum finis iste certus, tunc enim verò erunt miserissimi pati, divisi, in auram dispersi. *ergo eos in ventilabro in parva.* Jer. 15. v. 9. Quam horrentem igitur illa separatio, quam ventus faciet, cum vi hujus ventilabro faciet, ut mali procul abeant à quemadmodum à tritico procul lant palea, cum ventus impet rollit ex arcâ. Ita fiet omni maligno, quia in illâ separatio cietur inter ipsos infideles, eodem igne concremetur. *et cum, partemque ejus cum vento.* Luc. 12. v. 47. Hec quàm ventilatio ista erit infrenis, tantus erit illius impetus, non cogitas, quid te fieret, si geret hoc modo tolli à vento? quis nunc sis. Si palea fueris, quantum tibi timendum, quia speciatim Christus habet ventilabrum, quòd te tam procul excutiat: ut ad abyssos pergas. *Ventilabrum ventus tollet, et turbo disperget.* Mat. 13. v. 12.

5. Considera factâ ventilatio tali cum sententia divisionis palea à tritico, effecturum Dominum

Angeli omne triticum in suo horreo
 responent. *Congregabit triticum in
 horreum suum.* & quodnam est hor-
 reum istud tam præclarum? Est para-
 dius, ita appellatus ad denotandum
 illud, quo illic beati omnes fruun-
 tur. Erant uti triticum in horreo
 suo securi, salvi, & ab omni tempe-
 statis injuriâ exempti. Transierunt
 tunc, transierunt frigora, glacies,
 nebes, transierunt frigora, glacies,
 nebes, tempus est fruendi requie
 sempiterna. Id autem, quod electis
 majoris causa erit voluptatis, erit cer-
 nere se cõ simul omnes deductos, ut
 non amplius cogantur versari inter im-
 pios, qui pravis suis operibus eorum
 animos tantopere affligebant. *Qui
 de die in diem animam justam iniquis
 operibus cruciabant.* 2. Pct. 2. v. 8.
 Nulla ibi est palea, sed merum & pu-
 rum triticum; omnes DEUM lau-
 dant, omnes adorant, omnes amant,
 omnes benedicunt, nec quisquam est,
 ut hic, qui illum vel minimum of-
 fendat. & hoc est, quod insinuat ver-
 bum illud suavissimum: *Congrega-
 bit* nunc justi coguntur pro majore
 gloria Divinã ab invicem disjungi;
 hic in septentrione laborat, alius ad
 ortum, alius ad occasum solis, alius
 etiam inter Barbaros, qui ad Austrum
 habitant præ ceteris inculti. Sed de-
 mum die illo magno Dominus con-
 gregabit universos: *Dispersiones Israë-
 lis congregabit.* Pl. 146. v. 2. eximen-
 do etiam ignibus purgatorij eos, qui
 ibi versabantur ad expiandos tam diu
 præteritos errores. Et ideo quis ex-
 plicet ingens gaudium Electorum.

cùm se viderint è partibus tam diver-
 sis, ut aliud deinceps non agant, quàm
 ut DEUM laudent? O quanto im-
 pendio illuc oporteret eniti, si etiam
 ibi nihil aliud esset boni, præter societ-
 tatem tam dignam omnium justorum,
 hoc est, hominum tantã præditorum
 scientiã, tantã affabilitate, amabilitate,
 pulchritudine, ut unusquisque long-
 go superet intervallo Salomonem in
 throno suæ gloriæ confidentem! Ec-
 quid erit, si tu inde excludaris? ò lu-
 ctum! ò lacrymas! ò stridorem! *Ibi
 erit fletus & stridor dentium, cum vi-
 deritis Abraham & Isaac, & Jacob, &
 omnes prophetas in Regno DEI, vos au-
 tem expelli foras.* Luc. 13. v. 28.

6. Considera quàm diversa futura
 sit fors palearum ab illa tritici, quia
 ubi in fascem aliquem magnum col-
 lectæ fuerint, in ignem projicientur.
Paleas autem comburet igni inextinguibili.
 Dum audis paleas, illico intel-
 ligis, quàm aptæ futuræ sint incendio.
 sunt aridæ, siccæ, non inest ipsis vel
 gutta succosi humoris, quæ vel mini-
 mum resistat igni. atque ita quantum
 inde exardescet incendium! at forsi-
 tan tantò citius istæ paleæ redigentur
 in cineres? ne unquam in mentem
 tibi veniat persuasio tam falsa: nam
 providè dicit Dominus: *Paleas au-
 tem comburet igne inextinguibili:* ne
 is, qui audit esse paleas, quæ injeun-
 tur igni, existimet incendium illud
 demum aliud non fore, quàm palea-
 rum, ut dicimus. Ah nunquam il-
 lud finietur! erit perpetuum, erit
 perenne, & sic equidem *comburet*, sed

NON

non *consumet* : quia hæc est ejus ignis conditio planè tremenda , cui similis in terrâ inveniri alius non potest. Habet hoc mali ab igne , ut urat , non habet hoc boni , ut occidat. *Devorabit eum ignis , qui non succenditur.* Job. 20. v. 26. & quare non succenditur , nisi quia nunquam illi alimētum deest ? Devorat , sed non destruit. an ergo seridè cogitasti aliquando , quid sit damnari ad talem ignem ? et an non

esset ardentior nostro , non est tior , acerbior , penetrantior , sufficit esse inextinguibilem. te demique Dominam vocasse illud horreum , in horrendo fumo non perinde suum vocavit illum nem , in quo ardebant pascua ab ipso est salus hominum , sed ab ipso perditio. *Perditio tua tantummodo in me auxilium tuum.* Ol. 15. v. 9.

XIX.

Hospitabitur , & pascet , & potabit ingratos ; & ad hæc aversus dies. Eccli. 29. v. 32.

1. **C**onsidera per hunc hospitem , de quo sermo est præsentis loco , merito intelligi Christum JESUM , eum ad te venit in sanctissimo Sacramento. *Hospes eram , & collegistis me.* Matt. 25. v. 35. tunc enim , si unquam aliàs , verus est hospes animæ tuæ. sed ecce quàm diversus ab alijs. Hospites alijs , cum in domum tuam divertunt , non veniunt , ut te pascant , sed ut à te pascantur. Unde ipse Abrahamus , cum tres illos peregrinos Angelos recepit , illicè agnovit non ipsorum sed sui esse officij prospicere de cibo , & ideo celeriter cucurrit ad armentum , & tulit inde vitulum tenerimum. Gen. 18. v. 5. hæc enim est hospitalitas hominum , qui recipit , pascit , non qui recipitur. At tuus Dominus hospes est prorsus diversus , quia , ceu veniendo tantum parum ti-

bi , qui es vilissimus terræ vult præstare honoris , vult insuper venire , mensæ suæ te adhibere. *Hospitabitur , & pascet , & potabit* verò genere ciborum ? non aliter de se ipso. O rem summo deo stupore ! quia matres equidem suos lacte nutriunt , qui homines *pascunt & potant* , nunquam satietatis , & visceribus proprijs. Præ matres invenies , quæ suis cibantur liberis , juxta illud : *Comeda fructum uteri tui.* Deut. 28. v. 17. quæ se ipsas obrulerint in cibum , si tamen nescio quâ misericordiatè de te gloriantur ? *Manus multorum in misericordiam coxerunt filios suos.* Eccli. 4. v. 10. Vide igitur , quæ sit misericordia Domini tui.

2. Considera non dici solum *Hospitabitur* , sed etiam *Potabit* , nec dici dicitur